Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2026-0895

(mr. F.H.E. Boerma, voorzitter en mr. P.V. Remmerswaal, secretaris)

Datum uitspraak	7 september 2026
Klacht van	De heer [consument 1] en de heer [consument 2], verder te noemen de consumenten
Tegen	ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Niet-bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consumenten; 2) de aanvullende stukken van de consumenten; 3) het verweerschrift van de bank en 4) de reactie van de consumenten daarop.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consumenten hebben gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. De kern

De consumenten hebben in 2004 een beleggingshypotheek afgesloten bij een rechts-voorganger van de bank. Bij aanvang is € 30.000,- gestort in een beleggingsproduct, met als doel om aan het einde van de looptijd de hypotheek af te lossen met het rendement van de beleggingen. De consumenten klagen over tegenvallende beleggingsresultaten. Zij vorderen een schadevergoeding van € 31.000,- voor gederfd rendement. De commissie oordeelt dat de bank een geslaagd beroep op verjaring heeft gedaan en wijst de vordering af.

3. De beoordeling

3.1 De consumenten voeren aan dat het doelkapitaal € 235.000,- was. Met een inleg van € 30.000,- komt dat neer op een verwacht jaarlijks rendement van 7,1%. Uiteindelijk is jaarlijks gemiddeld slechts 3% rendement gehaald. Het beleggingsproduct was daarom ongeschikt om te koppelen aan een hypotheek. De bank heeft haar zorgplicht geschonden door niet eerder te constateren dat het doelkapitaal niet kon worden bereikt en actie te ondernemen.

3.2 De bank heeft een beroep op verjaring gedaan en voert aan dat de consumenten al jarenlang voor het indienen van de klacht bekend waren met zowel de aard van het product als de achterblijvende resultaten.

3.3 Het beroep op verjaring slaagt, omdat de consumenten er in ieder geval sinds juli 2013 van op de hoogte waren dat het doelkapitaal niet zou worden gehaald en dat dit (volgens de consumenten) aan het door de bank geadviseerde product lag. Want uit de stukken blijkt dat de consumenten in juni en juli 2013 bij hun contactpersoon bij de bank kenbaar hebben gemaakt dat zij niet tevreden waren over de behaalde resultaten. De verjaringstermijn van vijf jaar is in ieder geval vanaf dat moment gaan lopen. De hoofdregel is namelijk dat een vordering tot vergoeding van schade verjaart door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de benadeelde zowel met de schade als de daarvoor aansprakelijke persoon bekend is geworden.[1]

3.4 De consumenten hebben daartegen ingebracht dat zij er op basis van de reactie van de adviseur in juli 2013 van uit gingen dat het beleggingsproduct niet kon worden gewijzigd vanwege de koppeling aan de hypotheek. Zij hebben het product daarom niet (laten) wijzigen.

3.5 Of de consumenten dat uit het bericht van de adviseur mochten opmaken, kan in het midden blijven. Dat de consumenten dachten dat het product niet kon worden gewijzigd, maakt niet dat de vordering die zij menen te hebben op de bank niet is verjaard. De vordering is namelijk gebaseerd op de stelling van de consumenten dat de bank een fout heeft gemaakt bij het adviseren van het product. Dat zij dachten dat het beleggingsproduct niet kon worden gewijzigd, was geen beletsel om een klacht aanhangig te maken over de advisering van de beleggings-hypotheek en de bank aansprakelijk te stellen.

3.6 De consumenten hebben ook gesteld dat de vordering niet verjaard kan zijn, omdat de bank uit coulance heeft aangeboden € 10.800,- te vergoeden. Ook deze stelling gaat niet op, want het aanbod uit coulance is geen erkenning van de vordering van de consumenten. De bank heeft de term coulance gebruikt en geen aansprakelijkheid erkend. De verjaring kan worden gestuit door erkenning van de vordering door de schuldenaar.[2] Maar een aanbod om het geschil op te lossen is niet zonder meer een erkenning van de vordering van de consumenten.

3.7 De conclusie is dat het beroep op verjaring slaagt. Toen de consumenten in 2023 alsnog klaagden bij de bank over de tegenvallende resultaten van de beleggingshypotheek, was de vordering ruimschoots verjaard.

[1] Artikel 3:310 lid 1 van het Burgerlijk Wetboek.
[2] Artikel 3:318 van het Burgerlijk Wetboek.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het reglement van de geschillencommissie te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen/.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl